

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/228/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7606215170
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7606215170.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej a sudkýň JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu S-G., s.r.o. H., N. XX, IČO: 36 471 844, proti žalovanému F. D. E., bytom H. XX, N. J. Ves, právne zastúpenému JUDr. Milošom Tarageľom, advokátom so sídlom Starosaská 11, Spišská Nová Ves, o zaplatenie 8.359,24 Eur (251.830,50 Sk) s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 19. marca 2015, č. k. 2C/23/2007-334

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom žalobu v prevyšujúcej časti o zaplatenie 6.293,39 Eur a úroky z omeškania vo výške 7% ročne zo sumy 8.359,24 Eur od 18. 3. 2006 do zaplatenia zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 1.024,71 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 3.531,23 Eur na účet právneho zástupcu žalovaného, JUDr. Miloša Tarageľa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o návrhu žalobcu, ktorý sa proti žalovanému domáhal zaplatenia 8.359,24 Eur (251.830,50 Sk) s príslušenstvom titulom úhrady ceny za dielo podľa faktúry č. 1/2006 zo dňa 10. 3. 2006, s dátumom splatnosti 17. 3. 2006, za realizáciu stavebných prác na stavbe, rekonštrukcia domu, v katastrálnom území N. N. I., na ulici 1. mája č. XXX, ktorú realizoval na základe ústne uzatvorenej zmluvy o dielo pre žalovaného. Súd žalobe vyhovel rozsudkom z 18. februára 2013, sp. zn. 2C 23/2007-271 tak, že žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi sumu 8.359,24 Eur so 7% ročným úrokom z omeškania od 18. 3. 2006 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti návrh na zaplatenie úrokov z omeškania zamietol.

3. Na odvolanie žalovaného odvolací súd uznesením z 28. augusta 2014, sp. zn. 3Co/168/2013-304 zrušil rozsudok vo výroku, ktorým bolo žalobe nad sumu 2.065,85 Eur bezúročne vyhovené, t.j. ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 6.293,39 Eur a úroky z omeškania vo výške 7% ročne zo sumy 8.359,24 Eur od 18. 3. 2006 do zaplatenia, ako aj vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba čiastočne zamietnutá, ako aj vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené po sumu 2.065,85 Eur bezúročne, nebol napadnutý odvolaním žiadnym z účastníkov, preto ho odvolací súd ani nepreskúmaval a v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť. Predmetom konania je teda zostávajúca časť nároku v sume 6.293,39 Eur a úroky z omeškania vo výške 7% ročne zo sumy 8.359,24 Eur od 18. 3. 2006 do zaplatenia.

4. Po vykonanom dokazovaní súd poukázal na ustanovenia § 631, § 632, § 633 ods. 1, 2, § 634 ods. 1, 2, § 635 ods. 1, § 636 ods. 1 a § 520 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a uviedol, že nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní vyplýva zo zmluvy o dielo, ktorá je dvojstranným vzájomným záväzkovým právnym vzťahom, ktorou sa žalobca - zhotoviteľ diela, zaviazal vykonať na svoje nebezpečenstvo pre žalovaného - objednávateľa, dielo za odplatu. Je nepochybné, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu zmluvy o dielo ústnou formou (v spise sa nachádza aj písomný návrh zmluvy o dielo, ktorý však žalobca predložil žalovanému so značným oneskorením od začiatku realizácie diela a k jeho akceptácii zo strany žalovaného nedošlo). Podkladom pre výkon stavebných prác bol žalobcom vypracovaný cenový rozpočet zo dňa 16. 09. 2005, ktorý bol súčasne podkladom v ponukovom konaní a ktorý žalovaný akceptoval. Žalovaný nepopiera, že boli vykonané práce navyše, ktoré odsúhlasil a v časti týchto prác akceptuje cenu určenú znalcom. Osobitná kvalita diela nebola dohodnutá. Žalovaný v priebehu celého konania tvrdil, že akceptoval rozpočet vypracovaný žalobcom pred realizáciou prác, teda že medzi stranami bol dohodnutý cenový rozpočet, okrem ceny prác, ktoré boli vykonané navyše alebo z iných materiálov ako bolo dohodnuté v cenovom rozpočte. Rozpočet je podkladom pre dohodu o cene u diela väčšieho rozsahu, pozostávajúceho z viacerých prvkov, ktoré sa zhotovujú po častiach, prípadne v nadväzujúcej časovej postupnosti. Rozpočet spravidla spracováva zhotoviteľ, alebo projektant, ako podklad pre realizáciu diela. Rozčlenenie rozpočtu v zhode s projektovou dokumentáciou zabezpečuje zmluvným stranám ľahšiu a prehľadnejšiu kontrolu úplnosti dohodnutých častí vykonaného diela, jeho etapovitého odovzdávania (i preberania) a tomu zodpovedajúcemu štrukturalizovanému financovaniu objednávateľom (resp. investorom) z pohľadu rozpočtu, ktorý je pre zmluvné strany záväzný (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 7. decembra 2009, sp. zn. 3Cdo/305/2008).

5. Cena diela bola v danom prípade dohodnutá vo výške 14.839,74 Eur (447.062,- Sk). Žalobca v čase uzatvorenia zmluvy o dielo, ani počas vykonávania diela, neoznámil a žalovaný nemal vedomosť, že je platcom DPH. Neuviedol to ani v dohodnutom cenovom rozpočte, ani v návrhoch písomnej zmluvy o dielo, a preto sa žalovaný nemal dôvod domnievať, že cenové návrhy budú navýšené o DPH. Na základe uvedeného súd konštatoval, že cena diela bola medzi stranami dohodnutá rozpočtom podľa § 635 OZ. Cena podľa rozpočtu sa nesmie bez súhlasu objednávateľa zvýšiť. Práce a náklady do rozpočtu nezahrnuté možno účtovať iba vtedy, ak ich schválil objednávateľ písomne alebo ak práce dodatočne písomne objednal. Žalobca ako zhotoviteľ nemá nárok na zaplatenie rozdielu v cene ani v časti navýšenia o DPH. Z konania žalobcu je zrejmé, že žalovaného ako spotrebiteľa v informácii o cene diela zavádzal, keď zámerné neuvádzal, že jeho cenový návrh nie je konečný. Prekročenie dohodnutej ceny diela a jej navýšenie o DPH sa žalovaný dozvedel až po zhotovení diela z predloženej faktúry, a preto i s poukazom na ust. § 635 ods. 3 OZ už nemal povinnosť od zmluvy odstúpiť. Je irelevantné odsúhlasenie rozsahu prác žalovaným, ale podstatné je tvrdenie žalovaného o cene týchto prác. Žalobca sa zjavne neriadil striktné požiadavkami žalovaného, čo bolo v konaní aj preukázané, keď použil pri niektorých položkách iný - lacnejší materiál, ako bolo medzi stranami dohodnuté, pričom žalovanému fakturoval cenu za taký druh materiálu, ako bolo dohodnuté.

6. Medzi žalobcom a žalovaným boli počas zhotovovania diela konzultované činnosti, ktoré v ponukovom rozpočte rozpočtované neboli a boli väčšieho rozsahu a to:

a) vyhotovenie betónovej platne medzi prízemím a prvým nadzemným podlažím, žalobca sa rozhodol túto platňu zhotoviť z betónu vyrobeného na mieste, čo v porovnaní s dovezených betónom z betonárky malo byť o polovicu lacnejšie

b) na murovanie mal žalobca použiť tehlová murivo BRITERM (nie projektovaný POROTERM), pretože POROTERM v miestnych stavebninách k dispozícii pre jeho vyššiu cenu nebol

c) krytinu ROVA mal žalobca zabezpečiť dovozom z Poľska (nie z Jamníka, kde má firma sklady) z dôvodu podstatne kratšej vzdialenosti, čo vraj malo byť lacnejšie. Pri vzájomnom stretnutí predložil žalobca katalóg ROVA strešný systém, z čoho bol vybratý odtieň, žiadnu vzorku krytiny žalobca nepredložil.

7. Žalovaný v konaní tvrdil, že počas rekonštrukcie rodinného domu sa žiadne konflikty nevyskytli, preto oprávnené očakával, že dohodnuté prísluby pri vyhotovení betónovej platne a pri použití lacnejších stavebných materiálov - tehla, ako aj použitím neznámej krytiny, ktorá kvalitatívne nezodpovedala projektovanému cieľu, sa v konečnom dôsledku prejaví v dofakturácii. Žalobca však fakturoval uvedené stavebné materiály v cenách podľa rozpočtu. V prípade, ak by žalobca dohodnuté skutočnosti premietol do dofakturácie tak, ako prisľúbil a súčasne by predložil požadované certifikáty použitých materiálov, nemal by žalovaný záujem na zadržaní žiadnej časti ceny diela. Aj keď znaleckým posudkom č. 9/2012 a jeho doplnkom č. 1 bola odhadnutá celková hodnota stavebných prác vykonaných na diele, sporné

položky boli v konečnom dôsledku v rozhodnutí zohľadnené podľa daného znaleckého posudku ako ich ocenil znalec a to ohľadom použitého muriva vo výške 2.962,56 Eur (89.250,- Sk), strechy zn. KING v hodnote 2.172,53 Eur (65.449,68 Sk) a prác navyše - betón stropov + strešné okná tak ako ich ocenil znalec 3.014,74 Eur (90.822,20 Sk). Keďže boli vykonané práce navyše, žalovaný akceptoval cenu diela 18.010,48 Eur (542.583,88 Sk), od ktorej ceny bola odrátaná svojpomoc vo výške 343,49 Eur (10.347,94 Sk), cena diela sa znížila na 17.666,70 Eur (532.235,94 Sk). Žalovaný zaplatil žalobcovi časť ceny diela vo výške 15.601,14 Eur (470.000,- Sk), takže rozdiel na doplatenie ceny diela činí 2.065,85 Eur (62.235,94 Sk), v ktorej časti rozsudok aj nadobudol právoplatnosť. Pri doplatku za cenu diela súd vychádzal z dohodnutého cenového rozpočtu s prihliadnutím na ceny prác, ktoré boli vykonané navyše i s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 13. februára 2007, sp. zn. 32Odo/1045/2005. Nárok žalobcu v prevyšujúcej časti čo do istiny 6.293,39 Eur nie je dôvodný, preto súd žalobu v tomto rozsahu zamietol.

8. Zároveň súd zdôraznil, že v zmluvnom vzťahu medzi stranami sporu žalobca ako dodávateľ diela neoprávnené získal viac práv na úkor objednávateľa diela, ktorý je spotrebiteľom. Uplatnenie úrokov z omeškania zo strany žalobcu tiež nebolo dôvodné, lebo do prípadného omeškania sa žalovaný dostal vinou žalobcu, ktorý mu ako veriteľ neposkytol potrebnú súčinnosť, napriek výzvam žalovaného mu nebol schopný predložiť podklady, ktoré boli základom pre fakturáciu. Nemožno opomenúť, že doposiaľ neboli žalovanému zo strany žalobcu odovzdané doklady o cene krytiny, certifikáty, doklady o zhode použitých materiálov, stavebný denník, dodacie listy pre použitý materiál. Berúc v úvahy tieto fakty v kontexte, tak žalovaný skutočne nevedel, aká je cena reálne vykonaných prác, a preto sa nemohol dostať do omeškania so zaplatením za cenu diela. Žalobca zaujal pasívny postoj i pri spracovaní znaleckého posudku znalcom Ing. K. U., na stanovené termíny ohľadok v dňoch 30. 9. 2008 a 17. 4. 2009 sa nedostavil, z čoho je zrejmé, že žalobca svojím konaním spôsobil prieťahy v konaní, čo nemôže byť pričítané na ťarchu žalovaného, aby zaplatil žalobcovi úroky z omeškania, hoci omeškanie zaviniel sám žalobca. Pričom v konaní bolo preukázané, že žalovaný vždy poskytol súčinnosť žalobcovi, ale zo strany žalobcu, čo sa týka predloženia podkladov ohľadom ceny diela, nebolo náležite plnené, alebo plnené so značným oneskorením. S poukazom na uvedené súd žalobu v prevyšujúcej časti i čo do príslušenstva pohľadávky zamietol.

9. Výrok o trovách konania súd odôvodnil podľa § 142 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, platného a účinného do 30. júna 2016 (ďalej len „O.s.p.“) a priznal žalovanému plnú náhradu trov konania, lebo mal neúspech v nepatrnej časti. Trovy konania boli priznané vo výške 4.555,94 Eur a pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za odpor, súdneho poplatku za odvolanie, cestovné žalovaného a trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

10. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok zmenil a žalobe vyhovel. Nesúhlasí so záverom súdu, že cena diela bola medzi stranami sporu dohodnutá rozpočtom podľa § 635 OZ. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. júla 2010, sp. zn. 2NCdo 7/2009 a nález Ústavného súdu Českej republiky z 3. marca 2009, sp. zn. II ÚS 169/09, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 238/2008, má žalobca za to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil a tým porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces. Ďalej v odvolaní namieta, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým záverom, a to, že žalobca vykonával dielo na základe ústnej zmluvy, ku ktorej vypracoval cenovú ponuku v septembri 2005. S poukazom na ust. § 631 OZ z pohľadu žalobcu nie je sporné to, čo bolo ústne dohodnuté pred začatím prác so žalovaným a na tento predmet diela bol vypracovaný aj rozpočet. K realizácii tejto zmluvy však nedošlo, pretože 10. októbra 2005 došlo k tomu, že zmluva sa nemohla plniť, pretože stavbu bolo potrebné realizovať iným spôsobom. Z tohto pohľadu aplikácia ust. § 635 OZ na daný prípad nie je správna. Keďže došlo k zmene rozsahu dojednaného diela (podľa názoru žalobcu bola dojednaná nová zmluva) práce, ktoré boli vykonávané na diele, nie je možné hodnotiť ako práce navyše, nakoľko v novej ústnej zmluve boli dojednané. Znalkyňa Ing. Mandulová vo svojom znaleckom posudku určila cenu diela po odpočítaní výkonov a dodávok zo strany žalovaného na sumu 24.692,61 Eur, čo pri čiastočnej úhrade zo strany žalovaného vo výške 15.601,14 Eur predstavuje zostatok na úhrade sumu 9.091,47 Eur. Tento rozdiel predstavuje primeranú cenu za zmenený rozsah prác, pričom žalobca si uplatňoval len sumu 8.359,24 Eur. Rovnako argumentácia súdu o tom, že v zmluvnom vzťahu došlo k tomu, že dodávateľ diela získal viac práv na úkor objednávateľa diela, ktorý je spotrebiteľom, je nepreskúmateľná. Žalobca

ani pri pozornom štúdiu odôvodnenia napadnutého rozsudku nezistil, akým spôsobom k tomuto záveru súd dospel a čo žalobca získal voči žalovanému navyše. Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania, kde súd konštatuje, že do prípadného omeškania sa žalovaný dostal vinou žalobcu, ktorý mu neposkytol potrebnú súčinnosť, žalobca v odvolaní uvádza, že ani toto tvrdenie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným počas rekonštrukcie neboli žiadne problémy, dielo bolo vykonané v termíne, ktorý si sporové strany dohodli, preto záver súdu, že sa žalovaný dostal do omeškania vinou žalobcu, nie je preukázaný. V konaní bolo preukázané aj tvrdením žalovaného, že 3. decembra 2005 predložil žalobca rozpočet na stavbu na sumu 20.134,78 Eur, preto nie je žalobcovi zrejmé, akú inú súčinnosť mal pri fakturácii žalovanému poskytnúť. V konaní nebolo preukázané, aby sa žalobca a žalovaný dohodli na tom, že mu žalobca má pri vystavení faktúry poskytnúť nejaké doklady, certifikáty a pod.. Navyše, žalobca si úroky z omeškania uplatnil až od 18.3.2006. Žalobca pred podaním návrhu zasielal žalovanému upomienky na zaplatenie kúpnej ceny. Z tohto pohľadu sa preto žalovaný nemohol dostať do omeškania v dôsledku konania žalobcu. Ani závery súdu o tom, že omeškanie zaviniť žalovaný aj z toho dôvodu, že sa nedostavil na termíny ohľadok dňa 30.9.2008 a 17.4.2009 neobstoja, nakoľko znalecký posudok je možné vyhotoviť aj bez účasti žalobcu, o to viac, že predmetom ocenenia bola stavba vo vlastníctve žalovaného.

11. K odvolaniu žalobcu podal písomné vyjadrenie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 314,80 Eur. V úvode žalovaný uviedol, že disponuje rozsudkom okresného súdu v tejto veci z 19. marca 2015, č. k. 2C/23/2007-334, ktorý je opatrený pečiatkou právoplatnosti a vykonateľnosti dňom 31. marca 2015, z čoho vyplýva, že nemôže byť správne tvrdenie žalobcu o tom, že rozsudok mu bol doručený 23. marca 2015. Vzhľadom na to, že žalovanému bolo odvolanie žalobcu doručené dvakrát, raz 13.4.2014 a potom 29.4.2015, z toho jedno z týchto odvolaní bolo adresované Okresnému súdu Poprad, žalobca uvádza, že odvolanie sa môže adresovať prvostupňovému súdu, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie, alebo jemu nadriadenému druhostupňovému súdu. Pri zaslaní odvolania na ktorýkoľvek iný súd sa odvolanie považuje za podané včas, len keď ho tento iný súd najneskôr v posledný deň odvolacej lehoty odošle príslušnému súdu. Napriek vyššie uvedenému má za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, pričom postupoval v intenciách a v súlade s názorom vyjadreným odvolacím súdom v uznesení z 28. augusta 2014, č.k. 3Co 168/2013-304. Tvrdenia žalobcu uvádzané v odvolaní k právnej a skutkovej stránke veci nie je možné vyhodnotiť inak ako účelové. Predovšetkým počas celého trvania sporu žalobca netvrdil nič o uzavretí novej zmluvy a nespochybňoval platnosť rozpočtu a zmluvy v ústnej forme. Okrem toho, že žalobca tvrdenia v odvolaní neprodukoval včas v súlade s § 120 ods. 4 O.s.p. do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania, pod následkom toho, že na neskôr predložené a označené dôkazy a skutočnosti súd neprihliada, ani v samotnom odvolaní žalobca neuvádza nič na preukázanie svojich tvrdení. Navyše táto nová koncepcia žalobného návrhu neobstojí ani po právnej stránke, keďže sa žalobca nijako nevysporiadal s tým, čo sa stalo s pôvodne uzavretou zmluvou, akým spôsobom zanikla. Žalobca sa obmedzuje len na tvrdenie, že sa zmluva nemohla plniť, ale už neuvádza, prečo sa pôvodná zmluva nemohla plniť. Rovnako žalobca neuvádza okolnosti uzavretia novej zmluvy, najmä kedy k tomu došlo a aký bol nový predmet, rozsah a spôsob plnenia diela. Žalovaný má za to, že tvrdenia o novej zmluve s iným predmetom a rozsahom plnenia sú takou zmenou rozhodujúcich okolností skutkového stavu, že ide o zmenu žaloby podľa § 95 O.s.p., ktorú je možné robiť len so súhlasom súdu a je nutné ju doručiť účastníkom konania. Žalovaný ďalej uvádza, že podľa pôvodnej zmluvy a rozpočtu sa nesporne plnilo. Žiadna nová zmluva s iným predmetom a rozsahom diela nebola medzi stranami sporu uzavretá. Žalobca mohol v odvolaní minimálne uviesť, ktoré položky zo zrealizovaného diela sú tými rozdielnymi oproti pôvodne dohodnutému rozpočtu, samozrejme okrem tých, ktorých rozdielnosť nebola sporná medzi stranami sporu. Žalovaný žalobcom ponúknutý rozpočet diela akceptoval a ak by došlo k jeho zmene, stalo by sa tak preukázateľným spôsobom, napríklad novým rozpočtom, a nie zrušením zmluvy alebo nováciou zmluvného vzťahu ústnou formou bez akejkoľvek cenovej kalkulácie. Okrem prác navyše, ktoré boli vykonané, došlo k zmene diela len svojvoľným konaním žalobcu, ktorý použil lacnejšie materiály pri zhotovovaní diela, preto takáto zmena diela nemohla viesť k navýšeniu jej ceny. Ďalej podľa názoru žalovaného v ničom nemá oporu názor žalobcu, že práce zrealizované na začiatku diela nie sú prácami navyše. Práce navyše nie sú podmienené tým, že musia byť realizované na konci diela potom, čo sú zrealizované pôvodne dohodnuté práce. Ide o práce navyše oproti pôvodnému rozpočtu, ktoré sa bežne v praxi realizujú kedykoľvek počas zhotovovania diela, keď vznikne ich potreba a zmluvné strany sa na tom dohodnú. Cena prác, ktoré boli vykonané, a neboli súčasťou rozpočtu, bola ohodnotená primeranou cenou podľa znaleckého posudku tak, ako to požaduje žalobca v odvolaní. Žalobca sa v celom rozsahu

stotožňuje aj s odôvodnením rozsudku v časti nepriznání úrokov z omeškania, keď žalovaný sa nemohol dostať do omeškania, keďže toto zaviniť žalobca neposkytnutím súčinnosti, zavádzal ho v informáciách o použitých materiáloch na dielo, v dôsledku čoho sa žalovaný nemohol dozvedieť skutočnú cenu vykonaného diela a oprávnené ju žalovaný zadržal a neuhradil žalobcovi. Zároveň žalobca doposiaľ neodovzdal žalovanému certifikáty a ďalšiu dokumentáciu, ktorá je podmienkou riadneho zhotovenia diela. Žalovaný má za to, že k vypracovaniu znaleckého posudku bola potrebná aj súčinnosť žalobcu, keďže tento bol zhotoviteľom diela a mal znalcovi podať potrebné vysvetlenia, ale aj podklady súvisiace so zhotovením diela, ktoré by nesporne boli osožné pri vypracovaní znaleckého posudku.

12. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý platí aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 CSP).

13. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia tohto zákona, zostávajú zachované.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a), d) a f) O.s.p. v spojení s § 470 ods. 2 prvej vety CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach 31. mája 2017 o 12.20 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215/2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené 25. mája 2017 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

15. Predovšetkým odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že žalobcovi bol rozsudok súdu prvej inštancie doručený 23. marca 2015 a odvolanie žalobcu z 1. apríla 2015 bolo podané poštou 7. apríla 2015 - zrejme nedopatrením - na Okresný súd Poprad, avšak v ten istý deň, t.j. 7. apríla 2015, bolo predmetné odvolanie podané poštou aj Okresnému súdu Spišská Nová Ves, preto odvolací súd odvolanie žalobcu prejednal ako podané včas.

16. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016, t.j. v čase rozhodnutia súdu, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená ani žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolacieho súdu správne v odôvodnení rozhodnutia zamerail len na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce, pretože všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené, neobstojí námietka žalobcu, spočívajúca v tom, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil a tým porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces.

20. Odvolací súd však považuje za opodstatnenú argumentáciu žalovaného v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu, v zmysle ktorej žalobca tvrdenia uvedené v odvolaní o uzavretí novej písomnej zmluvy o dielo medzi stranami sporu neprodukoval včas v súlade s § 120 ods. 4 O.s.p. do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania, pod následkom toho, že na neskôr predložené a označené dôkazy a skutočnosti súd neprihliada, ani v samotnom odvolaní žalobca neuvádza nič na preukázanie svojich tvrdení. Správne preto žalovaný dôvodí, že tvrdenia o novej zmluve s iným predmetom a rozsahom

plnenia sú nárokom postaveným na iných skutkových okolnostiach, než boli uvedené v žalobe a na tieto by bolo potrebné vykonávať nové dokazovanie.

21. Odvolanie žalobcu preto z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené a z uvedených dôvodov bol rozsudok ako vecne správny potvrdený v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP. Vo zvyšku v nadväznosti na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný a trovy odvolacieho konania si uplatnil, preto odvolací súd priznal žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak

je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).